

Fina figurer. Av Bengt Anefall.

Damer och herrar med stil

KONST

GALLERI ELIXIR (GÄVLE SJUKHUS)

Bengt Anefall

To m 24.4

Det här är kul. Bengt Anefall är gamningen i vårt konstliv och när han gör det enkla, inte konstnar till det, kan han med sin linje, sitt uttryck, nå de geniala. För som bekant det är det enkla som är det geniala.

Anefall ser vardagen men förstärker den. "Bandy" har den där geniala enkelheten, koncentrationen på ögonblicket. På den lilla röda bollen som ligger där och som till varje pris ska iväg, helst in i mål.

Anefalls bandyspelare tänker inte på hur han håller armarna, eller hur han står med benen. Han vet ändå, utan att tänka på just det, att han står rätt och att han har lyft klubban bakom huvudet på pre-

cis rätt sätt. Vi behöver inte se hans blick för att veta att denne bandyspelare är en mästare. Det enda han vill är att bollen ska gå i mål och hela hans kroppshållning, hela hans liv just då handlar bara om det.

Därför står ha så där snett med skridskorna för att få fäste när klubban med våldsam kraft ska träffa bollen. Och han vet precis var han har bollen och medspelarna. I sin djupa koncentration är han ändå inte ensam.

Det är intressant att jämföra en mästare i bandy med en amatör på golfbanan. Den senare ängslas över att inte göra rätt när han slår sin swing. Oroliga för att inte hålla armarna i rätt vinkel missar de inte bara koncentrationen utan i regel också bollen. Allt handlar om ögonblickets koncentration.

Egentligen är det just denna kon-

Anefalls figurer, människor, har stil, liksom han själv.

centration vi också ser på Bent Anefalls litografier med dansande par. Ursäkra att jag tjarar så om denna koncentration men den har med ögonblickets närvaro att göra och jag tror att flera borde vara medvetna om hur viktig den är.

Stil är närvaro som någon klok tänkare sagt och som jag till leda brukar citera. Anefalls figurer, människor, har stil, liksom han själv. De dansande paren har den där närvaron, liksom inneslutna i sig själva, alltså på så sätt att de är ett med dansen.

Och se hur kvinnans röda skor i "Tango" sitter fritt, svävande mot det vita papperet utan förbindelse med hennes ben. Konturerna av dem får vi tänka in själva, vilket ögat så gärna gör. Över kvinnan blir en just en svävande rörelse.

Kroppshållningen berättar också

på så sätt om den där koncentrationen, närvaron i ögonblicket.

Som alltid finns humorn i rikt mått i Bengt Anefalls bilder. Titeln "Protestant" kan läsas "Protes-tant" särskilt som ett uppkäftigt rött ben, förvillande likt ett träben, sticker fram. Kvinnan i "Bastant" är mycket riktigt en riktig "bas-tant". Och "Odans" är ett sammelsurium av kroppar, ben och rörelser. Och vem kan inte känna sig "Utvalsad" när "Sista dansen" börjar?

Här finns också några skisser, bland annat till dansbilderna och ett mycket fint porträtt av Cornelis som jag möjligen sett förut. Om det nu inte var i en annan teknik än litografien, eller stentryck Bengt Anefall föredrar att kalla de bilder han visar på sin utmärkta ut-

ning på Elixir.

Björn Wideg